

הרעשן

וילי המרמיטה ישב לפני ביתו וגילף דלעת מיובשת קטנה.

"מה אתה עושה?" שאל טימוטי הקרפד, שקפץ בדשא והתיישב מול וילי.

"אני מגלף את הדלעת ככה סתם כי אין לי דבר טוב מכך לעשות" ענה וילי.

טימוטי קפץ במורד השביל עד שפגש את הפיה אדי.

"וילי המרמיטה מגלף דלעת כי אין לו מה לעשות" אמר טימוטי הקרפד.

"אעבור שם ואראה אותו!" אמרה אדי הפיה. טימוטי הקרפד המשיך בשביל ופגש את גרטי הנחש.

"וילי המרמיטה מגלף דלעת כי אין לו מה לעשות" אמר טימוטי הקרפד.

"אעבור שם ואראה אותו!" אמר גרטי הנחש. טימוטי הקרפד המשיך לקפץ בשביל ואז פגש את וילי הנקר.

"וילי המרמיטה מגלף דלעת כי אין לו מה

לעשות" אמר טימוטי הקרפד.

"אעוף לשם ואראה אותו" אמר וילי הנקר, ועף מיד.

טימוטי הקרפד המשיך בדרך עד שפגש את בילי הדבור.

"וילי המרמיטה מגלף דלעת כי אין לו מה לעשות" אמר טימוטי הקרפד.

"אזמזם בכוון זה ואראה אותו" אמר בילי הדבור כשהוא מזמזם ועף.

כשטימוטי הקרפד הגיע הביתה אישתו,

בעליזות.

"וילי המרמיטה מגלף רעשן, והוא כחול ואדום ושחור ורועש נהדר."

"אנו דווקא הולכים אליו" אמרו טילי וטימוטי

הקרפדות ואדי הפיה וגרטי הנחש.

"אז אעוף חזרה לשם איתכם" אמר וילי

הנקר.

הם לא הרחיקו לכת כשפגשו את בילי הדבור.

"וילי המרמיטה מגלף רעשן יפהפה, צהוב,

כחול, אדום ושחור ואיזה רעש יפה הוא

עושה!"

"אנו הולכים אליו" אמרו טילי וטימוטי

הקרפדות ואדי הפיה וגרטי הנחש וואלי

הנקר.

"אז אעוף יחד איתכם" אמר בילי הדבור והם

הלכו כולם ביחד עד שהגיעו לביתו של וילי

המרמיטה.

"איפה וילי המרמיטה?" הם שאלו את אישתו,

ויני המרמיטה.

"הוא לקח את הרעשן החדש שלו, צהוב,

כחול, אדום ושחור, כדי להראות אותו

הקרפדה טילי, טאטאה את הכניסה.

"מה את חושבת, טילי?" אמר טימוטי הקרפד

"וילי המרמיטה מגלף דלעת כי אין לו מה

לעשות"

"מה אתה אומר!" קראה טילי הקרפדה. היא

הניחה את המטאטא בפינה והתחילה לקפץ

בשביל. "אקפוץ לשם ואראה אותו."

"אקפוץ איתך, טילי!" אמר טימוטי הקרפד.

הם קפצו בשביל ואז פגשו את אדי הפיה

שהלכה בדרך ושרקה בהנאה. "וילי

המרמיטה מגלף רעשן!" אמרה כששתי

הקרפדות עצרו אותה.

"אנו קופצים אליו" אמרו הקרפדות. "טוב,

אחזור לשם איתכם" אמרה הפיה אדי.

הם לא הגיעו רחוק כשפגשו את גרטי הנחש

"וילי המרמיטה מגלף רעשן נהדר, אדום

ושחור!" סיפר גרטי הנחש.

"אנחנו הולכים אליו" אמרו טילי וטימוטי

הקרפדות ואדי הפיה.

"אז אלך לשם יחד איתכם" אמר גרטי הנחש.

לא רחוק משם הם פגשו את וילי הנקר ששר

אז הם הרימו את גרומפי גרונדי מהרצפה,
הושיבו אותו בכסא וניגבו את עיניו ואז..!
העיגולים האדומים שסביב עיניו נעלמו והוא

נראה צעיר ויפה כמו פעם.
"וי!" קרא גרומפי גרונדי הינשוף "מעולם לא
נהניתי כל כך קודם ולא אהיה כבר גרומפי

לגרומפי גרונדי הינשוף!" אמרה ויני
המרמיטה.

"בואו, נלך לשם!" קראו האחרים.
"אז גם אני אבוא איתכם" אמרה ויני
המרמיטה.

גרומפי גרונדי הינשוף היה יצור כעסן ואם
משהו לא מצא חן בעיניו הוא שרק וילל.
למעשה הוא בכה כל כך עד שקיבל עיגולים
אדומים סביב עיניו.

כשטילי וטימוטי הקרפדות ואדי הפיה וגרטי
הנחש וואלי הנקר ובילי הדבור וויני המרמיטה
הגיעו לביתו של גרומפי גרונדי הם שמעו
צחוק עליז וכל פעם שהצחוק פסק הם שמעו
את הרעש זמזום וקשקוש של הרעשן של וילי
המרמיטה.

הם נכנסו פנימה.

ושם ראו את וילי המרמיטה עם הרעשן
היפהפה, צהוב ואדום וכחול ושחור ולבן, וכל
פעם שוילי ניער את הרעשן גרומפי גרונדי
התגלגל על הרצפה וצחק עד שדמעות זלגו
מעיניו.

ולא יקראו אותי גרונדי. לא! לעולם לא!" ועיניו
הבריקו בהנאה.

וכולם שמחו מהשינוי שחל בגרומפי גרונדי
הינשוף. אדי הפיה צחקה, טילי וטימוטי
הקרפדות קרקרו, גרטי הנחש גיחך, בילי
הדבור זמזם, אלי הנקר נקר בקצב בעץ וויני
המרמיטה התחילה לשיר את שירי
המרמיטות.

ומאז איש לא יכול היה לומר שלווילי
המרמיטה אין מה לעשות, כי הוא בילה את
כל זמנו בהכנת רעשנים שנקראו "רעשני
אושר" וחולקו לכל היצורים ביער. וכולם צחקו
ושמחו כל פעם ששמעו את הרעשנים היפים,
צהובים ואדומים וכחולים ושחורים ולבנים
שרעשו כל כך יפה ושימחו את כולם.